

ತಮ್ಮನ್ನೇ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

—ಅನಾಮಿಕ

ಆರನೆಯದಾದ ಹಾಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

—ಅನಾಮಿಕ

ನೀವು ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಹರಿವ ನೀರಿನ ಜುಳು ಜುಳು ನಿನಾದವನ್ನು ಕೇಳಲಾರಿರಿ.

—ಅನಾಮಿಕ.

ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವವರು ಮತ್ತು ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ಮರೆಯದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯರು.

—ಎಲಿಜಬೆತ್ ಬೆಬೆಸ್ಕೊ (Elizabeth Bebesco).

ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಪಡೆದವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು ಎಂದೂ ಪ್ರೀತಿಸದವನಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಪಾಲು ಸುಖ.

—ಆರ್. ಎಂ. ಮಿಲ್ನೀಸ್ (R.M. Milnes).

ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿರುವ ಮರವು ಹವಾಮಾನವು ನೀಡುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತನ್ನದೇ ಆಯ್ಕೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು, ಆಳವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಡುವುದು.

—ಕೋರೀ ಟೀನ್ ಬೂಮ್ (CorrieTeen Boom).

ಕ್ರೋಧೋ ವೈವಸ್ವತೋ ರಾಜಾ

ತೃಷ್ಣಾ ವೈತರಣೀ ನದಿ |

ವಿದ್ಯಾ ಕಾಮದುಘಾ ಧೇನುಃ

ಸಂತೋಷೋ ನಂದನಂ ವನಮ್ ||

“ಕೋಪವೇ ಯಮರಾಜ, ಆಸೆಯೇ ವೈತರಣೀ ನದಿ, ವಿದ್ಯೆಯೇ ಕಾಮಧೇನು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವೇ ನಂದನವನ.”

— ಸುಭಾಷಿತ.

ದಾಸಂ ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಸಹಿತಂ ಜ್ಞಾನಮಗರ್ವಂ

ಕ್ಷಮಾನ್ವಿತಂ ಶೌರ್ಯಂ |

ಒತ್ತಂ ತ್ಯಾಗನಿಯುಕ್ತಂ ದುರ್ಲಭಮೇತತ್

ಚತುಷ್ಪಯಂ ಲೋಕೇ ||

“ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಯಸಹಿತವಾದ ದಾನ, ಗರ್ವವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ, ಕ್ಷಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶೌರ್ಯ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಸಂಪತ್ತು—ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದುರ್ಲಭ.” — ಸುಭಾಷಿತ.

“ಶ್ರೀಸ್ತುತಿ” ಯಿಂದ

ಸೇವೇ ದೇವಿ ತ್ರಿದಶಮಹಿಲಾಮಾಲಿಮಾಲಾರ್ಚಿತಂ ತೇ ಸಿದ್ಧಿಕ್ಷೇತ್ರಂ ಶಮಿತವಿಪದಾಂ ಸಂಪದಾಂ ಪಾದಪದ್ಮಮ್ |

ಯಸ್ಮಿನ್ ಈಷನ್ನಮಿತಶಿರಸೋ ಯಾಪಯಿತ್ವಾ ಶರೀರಂ

ವರ್ತಿಷ್ಯಂತೇ ವಿತಮಸಿ ಪದೇ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಧನ್ಯಾಃ || ೧ ||

ಹೇ ದೇವಿ, ದೇವಮಹಿಳೆಯರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಯಾವ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಇಲ್ಲದ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಿದ್ಧಿಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನಮಿಸುವವರು ಧನ್ಯರು! ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಮೇಲೆ ತಮಸ್ಸಿಲ್ಲದ (ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪವಾದ) ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಪದ್ಯಂತೇ ಭವಭಯತಮೀ -ಭಾನವಃ ತೃತ್ ಪ್ರಸಾದಾತ್

ಭಾವಾಃ ಸರ್ವೇ ಭಗವತಿ ಹರೌ ಭಕ್ತಿ ಮುದ್ದೇಲಯಂತಃ |

ಯಾಚೇ ಕಿಂ ತ್ವಾಮಹಮಿಹ ಯತಃ ಶೀತಲೋದಾರಶೀಲಾ

ಭೂಯೋ ಭೂಯೋ ದಿಶಸಿ ಮಹತಾಂ ಮಂಗಲಾನಾಂ ಪ್ರಬಂಧಾನ್ || ೨ ||

ನನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಭಾವನೆಗಳೂ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಂಸಾರಭಯವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯನಂತಾಗಿ ಭಗವಂತನಾದ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಶೀತಲೋದಾರ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವಳಾದ ನೀನು ಪುನಃ ಪುನಃ ನನಗೆ ಮಂಗಳಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಏನು ಯಾಚಿಸಲಿ?

ಮಾತಾ ದೇವಿ ತ್ವಮಸಿ ಭಗವಾನ್ ವಾಸುದೇವಃ ಪಿತಾ ಮೇ

ಜಾತಃ ಸೋಽಹಂ ಜನನಿ ಯುವಯೋರೇಕಲಕ್ಷ್ಯಂ ದಯಾಯಾಃ |

ದತ್ತೋ ಯುಷ್ಮತ್ಪರಿಜನತಯಾ ದೇಶಿಕ್ಕೈರಪ್ಯತಸ್ತಂ

ಕಿಂ ತೇ ಭೂಯಃ ಪ್ರಿಯಮಿತಿ ಕಿಲ ಸ್ಮೇರವಕ್ತ್ರಾ ವಿಭಾಸಿ || ೩ ||

ಹೇ ದೇವಿ, ನೀನೇ ನನ್ನ ತಾಯಿ, ಭಗವಂತನಾದ ವಾಸುದೇವನು ನನ್ನ ತಂದೆ; ಅಂತಹ ನಾನು, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದಯೆಗೆ ಏಕಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ (ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿ) ಇದ್ದೇನಮ್ಮ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ (ನನ್ನ) ಆಚಾರ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ “ನಿನ್ನ ಪುನಃ ಯಾವುದು ಪ್ರಿಯವು?” ಎಂದು ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀಯೆ.

ಕಲ್ಯಾಣಾನಾಮವಿಕಲನಿಧಿಃ ಕಾಂಪಿ ಕಾರುಣ್ಯಸೀಮಾ-

ನಿತ್ಯಾಮೋದಾ ನಿಗಮವಚಸಾಂ ಮೌಲಿಮಂದಾರಮಾಲಾ |

ಸಂಪದ್‌ದಿವ್ಯಾ ಮಧುವಿಜಯಿನಃ ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂ ಸದಾ ಮೇ

ಸೈಷಾ ದೇವೀ ಸಕಲಭುವನಪ್ರಾರ್ಥನಾಕಾಮಧೇನುಃ || ೪ ||

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಸಮಸ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ಅಕ್ಷಯವಾದ ನಿಧಿ ಮತ್ತು ಕಾರುಣ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಎಲ್ಲೆ; ಅವಳು ನಿತ್ಯಾನಂದಸ್ವರೂಪಳು, ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯಂತೆ ವೇದಗಳ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನು (ಎಂದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು) ಅಲಂಕರಿಸುವಳು; ಅವಳು ಮಧುಸೂದನನ ದಿವ್ಯವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಇರುವವಳು; ಅಂತಹ ದೇವಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಲಿ.